

SVÄTÁ HODINKA PRE DOMÁCU NOČNÚ ADORÁCIU

PRAHA 1936.

SVÄTÁ HODINKA PRE DOMÁCU NOČNÚ ADORÁCIU

Napísal:
P. MATEO Crawley-Boevey SS. CC. (Picpus).

Preložil Vojtech Bucko.

Smutná je duša moja až na smrť . . .
Smilujte sa nado mnou aspoň vy, priatelia moji . . .
Bedlite a modlite sa . . .

V Prahe 1936.

Slovenský preklad s povolením autorovým obstaráť a
vydal Národný sekretariát Intronizácie najsv. Srdca
Ježišovho v Prahe IV. - 58.

NIHIL OBSTAT.

Dr. Felix Mikula,
cens.

IMPRIMATUR

Pragae, die 21. Martii 1936.
Nro. 4057.

Praelatus Dr. Theophilus Opatrný,
Vicarius generalis.

Čítajte týchto niekoľko riadkov!

Ú v o d

Nočná adorácia (poklona) domáca stala sa činom, skvelou skutočnosťou. Je to dielo pevne sriadené a organizované po celom svete ku cti najsvätejšieho Srdca Ježišovho v duchu smiernej lásky a kajúcnosti. Nech je v ňom tisíckrát velebené toto lásky hodné Srdce! Jemu jedinému buď všetka sláva a česť tejto krížovej výpravy, ktorá povyšujúc na trón v rodine jeho sociálne kráľovstvo, dáva mu nový rozmach, hlavne do hĺbky.

Boli sme so všetkých strán žiadaní o zvláštnu Svätú hodinu pre domácu nočnú adoráciu, spísanú pre duše adorujúce, ktoré často potrebujú pomoci, vedenia a objasnenia o duchu tejto pobožnosti, známky veľmi dôležitej.

S radosťou a ochotou odpovedáme na túto žiadosť, ponúkajúc tisícom členov nočnej adorácie domácej túto Svätú hodinu, diktovanú a prevanutú tými istými dôvodmi, ktoré dali vznik tejto krížovej výprave smieru: srdce otriasajúca, zlá vidina neslýchanej ochablosti v kresťanskom prostredí, áno i zbožnom, pohanský útok cynicky víťaziaci v mravoch, divadlách a ženskej móde, a konečne svetácky, pohoršlivý život veľkého počtu katolíkov, zrejmý to odboj proti zákonu Božiemu a verejný vzdor proti kategorickým rozkazom sv. Otca.

Srdce Ježišovo krváca v smrteľnej úzkosti, zranené, smrteľne zranené tými, ktorí podľa práva by mali byť jeho dôvernými priateľmi, jeho tešiteľmi, jeho apoštolmi!

Kiež táto pobožnosť kajúcej lásky vzbudí milosť hlbokej opačnej činnosti a usmieri tým spravodlivosť, kto-

rá by musela zakročiť so strašnou prísnosťou, a ktorá aj prísne zakročí, ak jej nedáme zadostučinenie. Blížime sa k priepasti sociálnej hniloby, rodina je otrasená vo svojich základoch touto lavinou neviazanosti a nemravnosti; najlepšia spoločnosť je z veľkej časti zasiahnutá, vážne nemocná bezúzdnuou náklonnosťou k smyselnosti; kresťanská žena, ktorá sa považuje za zbožnú, nedostatočne sa oblieka, tančí a rozumuje, ako by nebola ani pokrstená; odvažuje sa i pohŕdливо usmiať, ak počuje o cirkevnej kliatbe rímskeho pápeža, zavrhujúceho pohan-skú vyzývavosť jej chovania, šatenia a svetáckych zábav.

Mládež, ktorá bola ľaliou mariánskeho oltára, zasvätenou najčistejšej Panne, i ona vädne a je svojím výstredným šatením a svojím rozumovaním ďaleko od dieťok Panny Marie. Kráľovna bolestná vzdychá pri pohľade na toto pole mladosti, kde ľalie a fialky sú spálené už na úsvite života svetáckym vánkom pomýlenej modernej výchovy. Z kresťanstva zostala im často, žiaľbohu, len krstná voda. Ostatné bolo Ježišovi Kristovi svätokrádežne vzaté.

Modlime sa, usmierujme, čiňme pokánie, lebo trest hrozí tým viac, že väčšina vinníkov vie, čo robí.

Kiež hlbina lásky Srdca Ježišovho vyplní priepať našich hriechov a našich zločinov. »Pane, smiluj sa!«

Poučenie o »Domácej nočnej adorácii«.

Bolo to r. 1679. V kláštornom kostele v Paray-le-Monial vo Francúzsku kľáčala pred vystavenou najsvätejšou Sviatosťou oltárnou rehoľnica Maria-Margita Alacoque. Zrazu vidí, ako sa sv. Hostia premenila v plameň, z ktorého jej Kristus Pán prichádza v ústrety. Ukazuje jej svoje prepichnuté Srdce a hovorí: »Hľad na toto Srdce, ktoré tak veľmi milovalo svet!« Trpko sa ponosuje na nevďačnosť ľudí. »Aspoň ty«, hovorí, »ma potešuj, ako len môžeš, a konaj zadosťučinenie za nevďačnosť ľudstva!«

O lásku prosiaci Spasiteľ označuje svojej vernej služobnici prostriedky, ktorými by mu učinila zadosť. Sú to:

1. Časté prijímanie najsvätejšej Sviatosti oltárnej.
2. Prijímanie najsvätejšej Sviatosti oltárnej na prvý piatok v mesiaci.
3. Svätá hodina.

Spasiteľ poučuje Mariu-Margitu Alacoque, ako má konať toto bdenie z lásky: »Prebudím ťa každú noc zo štvrtka na piatok a ty budeš smieť so mnou prežívať všetky moje utrpenia a všetok zármutok na hore Olivetskej. Aby si bola účastná i mojej pokornej modlitby, ktorú som vtedy konal, vstaneš a budeš sa od 11—12 hodiny modliť.«

Svätica plnila toto želanie svojho Božského Majstra verne cez celý svoj život. Každú noc zo štvrtka na piatok bola účastná utrpenia Pána na hore Olivetskej a zotrvala na modlitbách, aby usmierovala hnev Boží, aby vyprosovala milosrdenstvo hriešnikom a aby konala zadosťučinenie za ospalosť apoštolov. O 226 rokov neskôr, r. 1905, kľáčal na tom istom mieste, na ktorom sa Bož-

ský Spasiteľ zjavil Marii-Margite Alacoque, kňaz P. Mateo Crawley Ss. Cc. Bol ťažko nemocný, jeho dni boli už spočítané. Pohrúžený do vrúcnej modlitby cíti, že je náhle zdravený. Šťastný a vďačný kľáči pred svätostánkom cez celú noc a modlí sa vrúčne. Tu zreje v ňom úmysel: »Pane, chcem Tvojmu najsvätejšiemu Srdcu získať celý svet; každý dom, každú rodinu, všetky srdcia!« Božský Spasiteľ prijíma toto jeho rozhodnutie, poučuje ho a oznamuje mu svoje želania.

P. Mateo ponáhľal sa do Ríma, aby tu požiadal za dovoľenie uskutočňovať svoje plány. V audienci sv. Otec, pápež Pius X. mu hovorí: »Synu môj, žiadate dovoľenie, ale ja vám hovorím: Ako zástupca Kristov vám rozkážem, aby ste prešli svetom, aby ste kázali sv. evanjelium, aby ste získali Božskému Srdcu rodiny tým, že prevediete v nich intronizáciu.«

Apoštol Božského Srdca nastúpil svoj apoštolát; sv. Otec ho často povzbudzuje, žehná zasväteniu rodín a udeľuje odpustky. Z malého semienka vyrastá mohutný strom, ktorého vetvy siahajú do celého sveta.

Dňa 27. apríla 1915 bol P. Mateo u pápeža Benedikta XV. Tento mu povedal: »Nič nie je tak časové, ako váš podnik. Pracujte za záujmy celého ľudstva, keď predovšetkým budíte a rozmnožujete kresťanského ducha v rodinách, keď prinášate lásku Kristovu do rodín, aby v nich vládla. Vy pracujete pre Kráľa lásky, a ja som prvým ministrom tohoto Kráľa. Ďakujem vám za spoluprácu na mojom diele. Idte do celého sveta a hlásajte všade a bez prestania túto lásku! Stretnete sa s ťažkosťami, ako ste to už zažili, lebo to je údelom každého dobrého podniku. Ale všade zdôrazňujte, že je to vôľa pápežova, aby sa toto dielo spásy šírilo po celom svete k blahu ľudskej spoločnosti.«

Od tej doby P. Mateo koná misie po celom svete.

On, veľký znateľ hriechov našej doby, založil mimo »Zasvätenia rodín« aj pobožnosť »Svätá hodina«, ktorá má byť útechou a odprosovaním Božského Srdca. Táto

sa koná vo štvrtok pred prvým piatkom v mesiaci v kostole pred vystavenou velebnou Sviatosťou.

V júni 1927 založil P. Mateo najmladšiu vetvu úcty k Božskému Srdcu — »Domácu nočnú adoráciu«. Jej účelom je usmierovanie, vrúcne usmierovanie, ktoré ponúkame Božskému Srdcu za hriechy, spáchané v dobe nočnej, obetovaním jednej hodiny spánku mesačne.

Len čo sa táto myšlienka P. Mateo dostala do verejnosti, prichádzaly mu listy z celého sveta, ktoré svedčily o tom, s akým nadšením bola prijatá. Prichádzalo na stá prihlášok od tých, ktorí chcjú bdieť jednu hodinu so svojim Spasiteľom, odprosovať ho a tešiť.

V našej vlasti bola táto krásna smierna pobožnosť zavedená v októbri 1927. Keď v marci 1928 bol v časopise »Zasvätenie« uverejnený článok »Domáca nočná adorácia«, prichádzalo mnoho listov a žiadostí o poučenie, prichádzala prihláška za prihláškou. Počet členov stále rástol, až dnes čestná stráž Krista Kráľa počíta výše 7000 členov. Iste dobré znamenia v našich časoch! Boh nám bude milostivý pre tieto dobré obetavé duše, ktoré sa snažia napraviť urážky, ktorými býva náš predobry Pán a Kráľ denne zasypávaný. Vy, ktorí chápete utrpenie Pána a ktorí sa snažíte, aby ste ho tešili a odprosovali, vytrvajte! Prihláste sa za členov čestnej stráže Krista Kráľa! Konajte radi, svedomite a s láskou dobrovoľne prijatú službu, obetujte radi tú jednu hodinku v noci, nedajte sa nikým a ničím zdržiavať! Buďte vďační za to, že smiete s Božským Spasiteľom bdieť, s ním sa rozprávať, jeho počúvať, ako kedysi Maria, Marta a Lazar v Bethánii! Horlivé duše vedia, koľko milostí, radostí a duševného blaha im táto malá obeta prináša. Odmena je kráľovská — božská!

Nemá hriech, kto svoju hodinu nedodrží, ale nebolo by dobrým znamením, kto by z malichernej príčiny, alebo azda i z pohodlia, nedodržel túto svoju dobrovoľnú službu. Ten by si nezaslúžil patriť do čestnej stráže Krista Kráľa. Pamätajte na to, že ste Božskému Srdcu sľúbili, že budete s ním bdieť. On vás čaká v sľúbenú hodinu, —

a vy neprichádzate! Vžite sa do jeho bolesti. a iste nebudete viac váhať!

Duše adorujúce sú našou záchranou, sú našimi dobrými anjelmi, ktorí pomáhajú svojimi obetami a modlitbami i svojím životom viesť boj proti odporcom Kristovým za velenia archanjela Michala.

Podmienky prijatia:

1. Poslať svoju prihlášku — meno a úplnú adresu — do ústredia »Domáca nočná adorácia« v Praze IV.—58.

2. Snažiť sa dávať dobrý príklad životom opravdu kresťanským.

Povinnosti:

Poznamenávame hneď, že nejde o záväzok pod hriechom. Prihlásenie je len sľubom šľachetnej a usmierujúcej lásky. Členovia tejto krížovej výpravy zaväzujú sa:

a) konať mesačne jednu hodinu adorácie doma v duchu usmievania; b) konať túto hodinu bdenia v noci medzi 9. hodinou večernou a 6. hodinou rannou.

Správa:

Generálne ústredie je v materinci dp. Otcov picpusskej kongregácie Najsvätejšieho Srdca v Belgii.

2. Generálne ústredie pre šírenie »Domácej nočnej adorácie« je v medzinárodnom sekretariáte Intronizácie v materinci rehoľníc picpusskej kongregácie Najsv. Srdca v Paríži.

3. Národné ústredie Intronizácie v každej zemi je zároveň ústredím »Domácej nočnej adorácie«. Obstaráva prihlášky vo svojom obvode a posielá soznamy prihlásených generálnemu ústrediu v Paríži pre všeobecnú štatistiku.

Schválenie:

1. Jeho Svätosť pápež Pius XI. požehnal túto iniciatívu P. Mateo. Keď bol prijatý dňa 20. decembra 1928 vo zvláštnjej audiencii a podal sv. Otcovi zprávu o výsledkoch v rôznych štátoch, opakoval sv. Otec dvakrát:

»Hľa, krásne dielo, ktoré uskutočňuje moju myšlienku. Je to veľmi dobre, veľmi dobre!«

Listom kardinála Pacelliho zo dňa 4. augusta 1929 sv. Otec posielal zvláštne apoštolské požehnanie P. Mateovi a všetkým členom »Domácej nočnej adorácie«. Dňa 20. mája 1930 vo svojej reči k ženskej katolíckej mládeži talianskej nazval pápež Domácu nočnú adoráciu »vzácnou lahôdkou zbožnosti a kresťanskej lásky pre Božské Srdce Ježíšovo«. Dňa 25. októbra 1930 sv. Otec dal napísať P. Mateovi nový list, povzbudzujúci a žehnajúci.

2. Veľký počet kardinálov a arcibiskupov pripojil sa k najvyššiemu veľkňazovi.

3. Jeho Eminencia ndp. kardinál-arcibiskup pražský žehná »Dielu zasvätenia« a »Domácej nočnej adorácie«:

»Zo srdca žehnám do nového roku celému milému Dielu Zasvätenia, zvlášte ale tým zbožným dušiam, ktoré v počte vyše 3000 (teraz už vyše 7000!) konajú v našej vlasti domácu nočnú adoráciu. Títo všetci poslušní hlasu Cirkvi svätej, ktorá uzavierajúc deň čítaním z listu námestníka Kristovho sv. Petra, nás napomína: »Bratia, striezliví buďte, lebo protivník váš diabol obchádza ako lev ručiaci hľadajúc, koho by zožral« — stávajú sa na tieto chvíle účastnými hierarchického poslanca, bdejú v dobe, kedy poctiví ľudia ukladajú sa k odpočinku, zatiaľ čo tiene ľudskej spoločnosti vstávajú, aby pod plášťom noci páchaly neprávosti proti Bohu a ľuďom. Oni sú to, ktorí, podpierajúc v modlitbe unavené ruky matky Cirkvi, napomáhajú víťazstvo dobra nad zlom. — Bárs by počet týchto obetavých duší rástol zo dňa na deň, aby s pribúdajúcim dobrom ubývalo zla, a tak sa k nám blížilo kráľovstvo Božie!

V P r a h e dňa 18. decembra 1933.

† Karol, arcibiskup.«

Výhody a odpustky:

1. Dekrétom zo dňa 27. apríla 1929 generál františkánskej rehole privtelil »Domácu nočnú adoráciu« k tejto reholi a urobil ju účastnou na jej zásluhách.

2. Dňa 12. májna 1929 bola »Domáca nočná adorácia« privtelená k františkánskemu bratstvu usmievania. Toto privtelenie potvrdila Posv. kongregácia koncilu dňa 14. apríla 1930. Na základe tohoto privtelenia môžu členovia »Domácej nočnej adorácie« získať tieto odpustky:

a) **Plnomocné odpustky** za obvyklých podmienok (sv. spoveď, sv. prijímanie a modlitby na úmysly sv. Otca) v deň prijatia a za každým, keď odbavujú hodinku »Domácej nočnej adorácie« v hodine im určenej.

b) **Plnomocné odpustky** v hodine smrti, keď po sv. spovedi a sv. prijímaní ústami vzývajú najsvätejšie meno Ježiš alebo aspoň so srdcom skrúšeným prijímajú smrť z rúk Božích, ako odplatu za hriechy.

c) **Čiastočné odpustky** 7 rokov a 7 kvadragén za každú náhradnú hodinu adorácie, konanú so skrúšeným srdcom.

3. K dosiahnutí týchto duchovných výsad a k získaniu odpustkov treba:

a) byť zapísaný do soznamu domácich nočných adorátorov. — Zápis raz prevedený platí až do vystúpenia adorujúceho člena alebo do jeho smrti.

b) plniť podmienky pre získanie plnomocných odpustkov (okrem hodiny smrti).

4. Tieto odpustky sú udelené členom »Domácej nočnej adorácie«, ktorí konajú svoju hodinku podľa stanov, to jest medzi 9. hodinou večernou a 6. hodinou rannou, v hodine im určenej. — Členovia, ktorí by odbavovali pobožnosť v inej hodine, nezískali by odpustky.

5. Riaditelia »Domácej nočnej adorácie« starajú sa o zapísanie do soznamu (zlatej knihy), aby bol presný prehľad o jej šírení a aby boli zaistené zisky, plynúce z udelených odpustkov.

Niekoľko rád pre členov »Domácej nočnej adorácie«:

Aká krásna je myšlienka domácej nočnej adorácie! Nežiada dobrý náš Pán, aby ste šli v tme a zime do kostola. Nie! To netreba. Veď je u vás a medzi vami. Ve-

najte mu hodinu a bdite s ním, buďte silnejší než apoštolovia, ktorí sa neubránili spánku, aby ste nemuseli počuť výčitku: »Či ste nemohli jednu hodinu bdieť so mnou a modliť sa? Bedlite a modlite sa, aby ste neupadli do pokušenia!«

Nejedna rodina považuje nočnú adoráciu za milosť, ktorú im Boh udeľuje, že môžu s ním bdieť sami v dôvernosti. Od 9. hodiny večernej striedajú sa členovia rodín na vznešenej stráží. Najprv deti, potom ostatní členovia rodiny. Čas sa rozdelí podľa zdravia, sily a pomerov členov rodiny. Ako je to krásne a ušľachtilé, keď sa vymieňajú členovia rodiny hodinu za hodinou a spoločná modlitba sa tak spojuje! V rodine, kde sa pestuje láska k Božskému Srdcu, je vzorný život, plný lásky.

Ale »Domáca nočná adorácia« je aj pre jednotlivé, osamotené osoby. Aj im sa určí hodina, kedy majú usmievovať Božské Srdce. Po ich hodine vystrieda ich iná adorujúca duša, a tak všetky tvoria jednu rodinu, čestnú stráž Božského Srdca. Členovia z jedného miesta môžu vytvoriť krúžok.

Nevoľte len noc pred prvým piatkom. Voľte aj iné noci, aby tým vznikla ustavičná adorácia, to jest, aby Božský Spasiteľ nebol usmievovaný len cez jeden deň, ale cez všetky dni mesiaca cez celý rok. Rodiny a krúžky prihlásia sa do nášho sekretariátu a ten im určí deň, kedy majú adorovať.

Mená členov »Domácej nočnej adorácie« sú zapísané v Zlatej knihe pre Československo a v Zlatej knihe v Paríži, kde sú mená všetkých adorátorov z celého sveta. Raz za rok obetuje P. Mateo Crawley-Boevey Ss. Cc. (Picups) sv. omšu za všetkých členov »Domácej nočnej adorácie«.

Ako odbavovať »Domácu nočnú adoráciu«?

Komu pomery dovoľia, vyzdobí si izbu a rozsvieti svetlo. Sám sa upraví, niekoľko minút pred adoráciou si kľakne a prosí Božského Spasiteľa, aby ráčil prijať túto malú obeť. On iste zavíta k vám s radosťou, ako kedysi k svojmu priateľovi Lazarovi do Betánie.

Privítajte ho srdečne a predložte mu všetky svoje prosby, žiadosti a starosti. Členovia môžu použiť modlitieb v tejto knižočke, alebo sa môžu modliť krížovú cestu, bolestný ruženec alebo môžu rozjímať o utrpení Pána Ježiša a podobne. Každý odbavuje adoráciu podľa svojich možností a pomerov. Kristus Pán nežiada nič nemožného.

P. Mateo radí, aby sa domáca nočná adorácia konala predovšetkým za duše dobré, ktoré sa ale ľahko dajú strhnúť moderným svetom, ďalej za hriechy nemravnosti a za pýchu, ktorá se nechce podrobovať autorite.

Vyzýva členov, aby získavali aj iné duše Pánu Ježišovi, ktoré by ho tešily a milovaly miesto tých, ktoré ho opustily a ho urážajú.

Ukazuje, ako je to krásne a útechy plné, smieť pracovať pre svojho Kráľa! Aká šťastná bude raz posledná hodinka apoštolskej duše! Aké krásne bude precítnutie tam na večnosti pre tých, ktorí slúžili Božskému Srdcu! Aké radostné bude raz stretnutie všetkých adorátorov pred trónom Kráľa, kde potom adorácia potrvá večne. ...!

V P r a h e 1936.

A. T.

Hodina domácej nočnej adorácie...

Rozjímania a modlitby.

Jedného rána pri rozjímaní počuje sv. Margita-Maria naliehavé, úzkostlivé, srdcervúce volanie... Ježiš plače a búcha zosilnenými údermi, žiadajúc ju, aby mu otvorila bránu svojho srdca a dala mu bez odkladu prístrešie, lebo znova bol urazený a znesvätený...

Krvou pokrytý, núti ju. Žiada útočisko. Chce si odpočinúť na srdci vernom, chce otvoriť svoje Srdce srdcu svojej služobnice. A keď svätica celá dojatá a plná najvrúcnejšej nehy ponúka mu pri stole Pána svoju lásku na usmierenie, tu cíti, ako sa Ježiš ponáhľal do jej súcitného srdca. O, aké nebeské šťastie! Počuje ho vydychnúť si vzdychom uľahčenia a vzdávať sa vďačne, ako ranený, ktorému sme vytiahli meč a ktorý zaspáva sladkým, osviežujúcim spánkom.

Milujúca duša, ty si dnes večer na mieste šťastnej dôverničky z Paray - le - Monial. Sláva Kráľa iste vzrástla, áno, ale je tu hrozná pomsta Satanova, ktorá mu neodpúšťa víťazstvo jeho sociálneho kráľovstva.

Nepriateľ pobúrila celý svet proti Ježišovi. Podarilo sa mu preniknúť dosť dopredu i do radov kresťanských a zúrivo našuškáva a ukrutne bičuje, hlavne od niekoľko rokov, Božského Majstra. Od hlavy až k päte Spasiteľ je jediná krvácajúca rana. Tu je pri dverách tvojej duše! Je mu zima, má hlad, má oči plné slz, šaty roztrhané a ranu Srdca znova otvorenú . . . od svojich nevďačných priateľov. Klope, žiadajúc o súcit, a zadosťučinenie za vinníkov. Žobre o vrúcnu lásku, ktorej prv nenašiel.

Mal by so všetkou spravodlivosťou trestať a pochovať pod plameňmi pomsty celú ohromnú karavánu svojich zvrhlých synov, ktorí znesväcujú svoj krst, rušiace jeho zákon a šliapuc po jeho drahocennej krvi.

Ale on je Ježiš! Je predovšetkým Spasiteľ! Jeho Srdce chce panovať a víťaziť odpúšťaním. Ale toto odpustenie predpokladá zadosťučinenie Božskej spravodlivosti usmierením. A tohto usmierenia sa dovoľával tejto noci, aby potom mohol ušetriť tisíce hriešnikov od hrozného trestu a ponúknuť im svoje božské milosrdenstvo.

Aká česť pre teba, duša adorujúca, že môžeš a musíš, dovršujúc usmierenie Kalvárie a oltára zachrániť duše tých, ktorí, keby zomreli pred tvojou smiernou poctou, boli by večne zavrnutí. Aká podivuhodná koruna pre Ježiša! Dávaš mu tieto duše ako výmenu za trňovú korunu a dávaš mu ich pre večnosť . . . A táto ko-

runa nesmrteľnosti bude aj tvojou, verná duša, sestra z povolania sv. Margity-Marie.

(A teraz na chvíľku v usobranosti pros Ducha Svätého modlitbou »Príď, Duchu Svätý« za milosť počutia a pochopenia hlasu umierajúceho Majstra.)

Ježiš upenlivo prosiaci: — Duša milovaná, ďakujem ti za túto hodinu odopretú tvojmu odpočinku a obetovanú mojej opustenej láske. Žehnám ti! Moje Srdce je naplnené trpkosťou až po okraj, ale tvoja prítomnosť mi je obľahčením, a cítiac oddanosť tvojho srdca chcem ti odplatiť, otvárajúc ti svoje Srdce v intimnej dôvernosti. Pripomeň si, že sa rozpráva s Tebou Boh a klaňaj sa mi! Ale som Boh-Spasiteľ, Syn Panny Marie. Menujem sa Ježiš. Počuj, duša verná, prichádzaš predovšetkým, aby si usmierila hriech najhroznejší, hriech mojích nevďačných priateľov, ktorí sú viac vinní, lebo sú si toho vedomí a lebo sú zahrňovaní mojou láskou. Ale povedz mi predovšetkým jedno slovo v prospech tých, ktorí aspoň dľa zdania sú veľkými zločincami, bezbožníkmi, ktorí sa mi rúhajú, zradcami, ktorí ma zapredávajú. Mysli chvíľu na týchto veľkých nešťastníkov, len na týchto nešťastníkov bez viery, nádeje a lásky . .

Nemôžem sa dočkať povedať ti o inej bolesti, o inej smrteľnej úzkosti, omnoho páľčivejšej —, ale očakávam najprv krátku smiernu modlitbu za tých, ktorí už na dne priepasti »nemajú nikoho, kto by im podal ruku«. Učín tento sku-

tok milosrdenstva im i mne — moje Srdce Ťa počúva.

Duša adorujúca: — Srdce Ježišovo, ja Ťa mám tešiť a pôsobiť, aby si sa usmieval i pri svojich slzách. Ja sama mám zmierniť tvoju nemiernu trpkosť, nalievať balzamu do твоjich rán a vytrhávajúc tvoje trne, nahradiť ich dušami? O, aké milé povolanie, ktoré som si nikdy nezaslúžila. Ďakujem ti, Kráľu lásky a milosrdenstva.

Tu je, obohatená tvojou krvou a slzami Panny Marie, modlitba, ktorú ráčiš požadovať za katov svojej Kalvárie a svojej Cirkvi.

Srdce Ježišovo, smutné až na smrť, prijímajúc bozk zradcu Judáša, maj súciť s toľkými inými bedármi, ktorí Ťa znova zapreli, zradili, predali za jedného tvora, za postavenie a mrzký peniaz. — Pre slzy a lásku Panny Marie, o Kráľu lásky, prived' kajúcnikov späť do lona Cirkvi... Odpusť, Pane!

Srdce Ježišovo, smutné až na smrť, potupené pred súdom Herodesovým a potupne vlečené pred nespravedlivých sudcov, maj súciť s toľkými pýšnymi učencami tohoto sveta, ktorí ešte v našich dňoch si privlastňujú právo teba súdiť a odsúdiť, aby obhájili svoju »vedeckosť« a ospravedlnili svoju pýchu. — Pre slzy a lásku Panny Marie, o Kráľu lásky, prived' kajúcnikov do lona Cirkvi. Odpusť im, Pane!

Srdce Ježišovo, smutné až na smrť, pribité na potupné drevo križa, medzi dvoch lotrov,

umierajúce, opustené od dobrých a preklínané i od tých, ktorých si vykúpilo, maj sľutovanie s toľkými veľkými zločincami, ktorí zahrnutí poctami tohoto sveta, pohoršlivo kupčia s hriechom, tí, ktorých moc a sláva je často za cenu tvojej krvi. — Pre slzy a lásku Panny Marie, prived', o Kráľu lásky, kajúcnikov späť do lona Cirkvi. Odpusť im, Pane!

Ježišu, dobrý Ježišu, prosím ťa v spojení s твоjim vznešeným zástupcom za všetkých tých, ktorí ťa nikdy nepoznali, alebo ktorí ťa tak málo a zle poznali, a ktorí pri tejto dobrovoľnej nevedomosti, stali sa твоjimi zúrivými nepriateľmi. — Smiluj sa!

Ježišu, dobrý Ježišu, prosím ťa za toľko zavedených národov, zaujatých proti tvojej láskyhodnej osobe, v odboji proti tvojej sv. Cirkvi, ktorú by chceli zničiť, aby ťa pochovali pod jej zrúcaninami. — Smiluj sa!

Ježišu, dobrý Ježišu, prosím ťa za toľkých vedomých sektárov zištných a ctižiadostivých, ktorí žijú z nenávisťi a zlorečia tvojemu krížu a tvojemu zákonu, ktorý ich odsudzuje, a cynicky sa sprisahávajú, aby ťa zbavili trónu vo svedomí a na oltári. — Smiluj sa!

Ježišu, dobrý Ježišu, prosím ťa za všetkých tých, ktorých tvoje oči plné slz videly s Kalvárie, za tých, ktorým si ponúknul nekonečné milosrdenstvo a odpustenie, keď si umierajúc zvolal: »Otče, odpusť jim, lebo nevedia, čo robia«.

Ježišu, dobrý Ježišu, pripojujem tu, uhádnúvši želanie tvojho súcitného Srdca, modlitbu zvláštnu, vrúcnu, plnú dôvery za svoju drahú rodinu, za všetkých, ktorých si mi dal a ktorých chcem milovať v tebe a pre teba. Áno, pre teba, Kráľu a Priateľu z Betánie. Poznáš ich všetkých, čítaš v hĺbke srdca a vieš, že sú v mojej rodine veľké utrpenia a veľké bolesti.

Maj slútovanie s nimi, božský Priateľu z Betánie! Táto adorácia musí byť smierom za nich i za mňa. Sverujem tvojmu Srdcu všetko, čo je smutné, biedné a poškvŕnené; všetko, čo je trpké v mojej rodine. Moji nie sú ešte celkom tvojimi, ako si to praješ a ako máš právo to požadovať. — Maj s nimi slútovanie, božský Priateľu z Betánie.

Srdce Ježišovo, obráť na vieru, uzdrav, oživ všetkých tých, ktorí omdlievajú okolo mňa a ktorých ti zasväcujem z celej duše. Osvieť, posilni, veď ich ty, ktorý si svetlo, síla a láska. Zachráň a posväť rodinu, v ktorej si si zvolil mňa za obeťný plamienok, síce veľmi biedny, ale ktorý si tak veľmi praje, aby si bol pozná-
ný, ctený a milovaný v tejto rodine. — Smiluj sa nad nami všetkými, božský Priateľu z Betánie. Príď kráľovstvo tvoje do tohoto domu!

(Celkom dôverne predkladaj chvíľu potreby rodiny, žiadané obrátenia na vieru, milosť horlivosti, osvietenie, kresťanskú útechu v utrpení — jedným slovom pravé kráľovstvo Srdca Ježišovho v rodine. A potom sa pomodli päťkrát Otče náš, Zdravas Maria a Sláva Otcu — na smierenie za všetky hriechy tvojej rodiny a vyžiadať

si pre ňu všetky milosti, prisľúbené Božským Srdcom tým domom, kde je ctené a milované láskou opravdivou.)

Ježiš upenlivo prosiaci: — Dobre si urobila tým, že si predišla moje Srdce, hovoriac o tých, ktorých tak veľmi milujem, lebo ty, tešiteľka moja, ich miluješ; tvoja rodina je rodinou mojou pri všetkej jej biede a nedostatkoch. Žehnám jej; budem nad ňou bdieť, zahrniem ju dobrodením, lebo toto bdenie kajúcej lásky dosiahne pre nich zázrakov milosrdenstva. Raz uvidíš, čo si pripravila svojim drahým bytostiam, bdíac so mnou v noci, v hodinách samoty, temna a hriechu. Sver mi rodinné starosti a buď spokojná, v pokoji veľkom. Ale nezabudni obetovať toto smierne bdenie za zločiny toľkých rodín, z ktorých som vyhnaný hriechami. Ktorý zločin nad zločin rodinného krbu! Ktorý zločin nad znesvätenie prvého z mojich svätostánkov, ktorý som posvätil v Nazarete a ktorého oltárom je srdce Nepoškvrnenej mojej Matky. Ach, pustota, zúfalstvo a mravné trosky toľkých rodín, ktoré nezasluhujú tohoto posvätného mena!

V mene pokroku a vzdelanosti podkopali základy rodinnej svätyne — znesvätili, ba svätokrádežne zrušili sväzky kresťanského manželstva; zbavili ho jeho kúzla a veľkosti, hrozným spôsobom urobili ľudským to, čo som ja urobil božským: lásku a materstvo. A ako keby toľko trosiek nestačilo, hrozí oživenie pohanstva, uvoľnenie mravov . . . , neviazanosť mláde-

že, neslýchaná ľahkomyselnosť kresťaniek . . . , úplný nedostatok cudnosti, — hrozia zahubiť pod lavinou hanby stopy kresťanskej ušľachtlosti, ktoré ešte zostaly. Modli sa, usmieruj, aby milosrdná spravodlivosť naďalej uchránila rodiny pri pohľade na duše, ktoré milujú a obľujú sa ako ty.

Duša milovaná, v tejto čiernej hodine hriechu zavolaj na pomoc Kráľovnu z Nazareta, ktorá berie podiel na mojej nezmernej bolesti, aby ti pomohla zastaviť prívál rastúcej nemravnosti, a odzbrojiť moju ruku a zastaviť blesk spravodlivého hnevu. Zavolaj na záchra-ru rodín veľkú Prostrednicu z Nazareta.

Duša adorujúca: — Maria, hviezda morská, poď na pomoc, zachraň dielo a dedičstvo svojho Ježiša, lebo Nazaret, rodina je vo veľkom nebezpečenstve . . . Matka Božia, zachráň nás!

Ide, Matka a Kráľovna, i o trón Spasiteľov . . . Beda, matky s dušou kresťanskou dopúšťajú sa veľkej chyby. Rodina je v najväčšom nebezpečenstve . . . Matka Božia, zachráň nás!

V rodine čoskoro vyschne prameň života ľudského i božského, lebo početné manželky pohrdajú cťou matersíva . . . Matka Božia, zachráň nás!

Beda, mládež, ktorá by mala byť budúcnosťou v kvete — nie je už takmer kvetom; miazga ctnosti a čistoty zdá sa vysychať . . . Matka Božia, zachráň nás!

Kráľovna mučeníkov a Matka bolestná, ty poznáš iste skrytú hĺbku tohoto zla, ktoré jedine Ježiš a ty viete zmerať...

Pre svoje slzy, pre sedem mečov, ktoré prenikly tvoju dušu na Kalvárii, pre bozky a vzdychy Ježišove..., pre jeho i svoju smrteľnú úzkosť, pod rýchlo, Prostrednica milosrdenstva, a zachráň rodinu, uholný kameň kráľovstva božského Kráľa!

Zostaň Kráľovnou rodín, prenikni ich vôňou svojich ctností, naplň ich ty »ľalia rajska« vôňou čistoty. Postav znova Nazaret a Betánii! Buď ešte raz, o Maria usmierovateľka, obnoviteľkou kresťanskej rodiny!

Maria, zachráň rodinu pre Ježiša! Ježišu, zachráň rodinu skrze Mariu.

(Raz Zdravas Kráľovna za vyprosenie kráľovstva Srdca Ježišovho v rodinách.)

Ježiš upenlivo prosíaci: — Duša zadostčiniaca, počúvaj ma s celou vierou svojej duše, lebo ti chcem sveriť niečo veľkého, čo by povrchní kresťania nepochopili... Vzívej predovšetkým moju Matku; a povedz jej jedno vrúcne Zdravas, aby moje slová prenikly tvojho ducha. Zdravas Maria!

Povedz mi, duša adorujúca, či mňa miluješ a ctíš s veľkou oddanosťou môjho vznešeného zástupcu v Ríme, pápeža?... Myslela si na to, že po Panne Márii pápež je darom mojej lásky a môjho Srdca?... Skrze svoju Nepoškvrnenú Matku dal som sa svetu; skrze pápeža ozna-

mujem svetu svoju vôľu . . . On je podivuhodným dôkazom mojej lásky. Je mojím hlasom, mojím božským výrokom . . . Je mojou rukou, mojou mocou na zemi »až do skončenia sveta«.

Vo svojom srdci opatruje Srdce moje. Je otcom a veľkňazom. Duch Boží vznáša sa nad ním a ako vo večeradle pri zostúpení Ducha Svätého plní moja Matka celkom zvláštne poslanie u môjho najvyššieho zástupcu . . .

A keď mlčím vo svätostánku, hovorím vo Vatikáne; som to vždy ja, Pán a Kráľ. O bolesť, mnoho je detí mojej Cirkvi, ktoré žiaľbohu, urážajú jeho, mňa urážajú . . . Dotýkajú sa mňa nerozumným a opovážlivým posudzovaním . . .

Ešte viac: ja som urážaný, keď sa opovážia vzpierať sa jeho vedeniu; lebo, on je jazykom a ja som hlasom . . . ach, ešte je tu urážka svätokrádežná, totiž útok na jeho osobu, ktorá je osobou mojou. Moje Srdce krváca, keď vidím, že moje dieťa sa stáva Malchusom, udierajúcim moju tvár v tvári veľkňazovej . . .

Ach, koľko je duší na scestí, mužov i žien, v obrovskom víre, ktorý unáša pekelný víchor a vrhá do zavrženia . . . na veky . . .; lebo neposlúchali toho, ktorého som poslal, aby sväzoval a rozväzoval, aby viedol a vládnuť, predpisoval a zakazoval. Je mu daná všetka moc a nikto neprekročí prah blaženej večnosti, ak neponesie na čele stopu jeho požehnania . . .

Duša adorujúca, koľko duší je na ceste k priepasti, lebo neposlúchajú Petra! Sú tu že-

ny, ktorých spôsob obliekania bol toľkokrát zavrhnutý mojim zástupcom a ktoré pokladajúc sa za katolíčky, hrešia svojou pohoršlivou necudnosťou súčasne so svojou spupnosťou... Bude nutné ich zavrhnúť?

Tu sú mužovia plní samolúbosti, povýšení, opojení nesmyselnou pýchou a ktorí si privlastňujú moc, ktorú som dal len svojmu najvyššiemu veľkňazovi... Bude nutné ich zavrhnúť? — A toľko veriacich, ktorí síce nezajdú príliš ďaleko, ale berú si zo slov pápežových len to, čo sa im ľúbi, ktorí si vykladajú jasné a rozhodné ustanovenia podľa svojho dobrozdania a ktorí unikajú, ako len môžu, duchu poslušnosti. Ale, ako toto chovanie tak málo synovské a nekatolícke mňa zraňuje a rozrýva mi Srdce...!

O, keby si vedela, duša adorujúca, koľko rán a trpkosti dostávám s tejto strany...

Duša milovaná, zadrž duše na tomto svahu ku skaze zo všetkých najnebezpečnejšom; daj mi svojim láskyplným smierom radosť a slávu, aby som videl, že môj vznešený zástupca je milovaný, vrúcne milovaný a vážený, synovsky posluchaný a ctený. Kto ctí a miluje jeho, miluje i mňa a blaží Srdce moje.

Duša adorujúca: — Ďakujem ti, Spasiteľu, za vážne a krásne naučenie, ktoré si mi práve dal. Ďakujem ti za dôverné poučenie o tvojom zástupcovi na zemi. Dovoľ mi najprv povedať ti, o Kráľu lásky, ak som ťa zranila, v čom to

bolo, či v tom, že som Ťa dosť nemílovala, že som dosť nectila tvojho vznešeného zástupcu, neposlúchajúc ho tak dokonale, ako som mala; prosím Ťa na kolenách, tisíckrát, odpusť mi . . . ! A prv, ako dám vzácneho balzámu na túto tvoju ranu, než zotrem tvoje slzy a blato, vhodené na tvoju svätú tvár v osobe veľkňaza, chcem, o Ježišu, z hĺbky svojho srdca byť čiastočkou sv. Hostie, obetovanej k tvojej sláve za osobu tvojho vznešeného zástupcu.

Nepoškvrnená Kráľovna Cirkvi a večeradla, skrze tvoje materské srdce, obetujem Srdcu Ježišovmu všetky svoje utrpenia ducha, srdca a tela na smier za zrejmú neposlušnosť hriechom vzdoru proti sv. Otcovi, pápežovi. — Odpusť tieto chyby a hriešnikom udeľ svetla a Božieho milosrdenstva!

Nepoškvrnená Kráľovna Cirkvi a večeradla, skrze tvoje materské srdce obetujem svoje sv. omše, obeť oltára na smier za nedostatok synovskej oddanosti k zástupcovi Ježiša Krísta. — Odpusť túto chybu a hriešnikom udeľ svetla a Božieho milosrdenstva!

Nepoškvrnená Kráľovna Cirkvi a večeradla, skrze tvoje materské srdce obetujem svoje sv. prijímania, ktoré si prajem prijímať čo najvrúcnejšie, na smierenie za posudzovanie a nedôveru k najvyššiemu veľkňazovi. — Odpusť tieto chyby a hriešnikom udeľ svetla a Božieho milosrdenstva! Ďakujem ti, Srdce Ježišovo, za dar, ktorým je nám sv. Otec, pápež, v ktorom

ešte lepšie ako v potnom rúšku zanechal si nám živý dôkaz svojej láskyhodnej osoby . . .

Menom duší tebe verných a menom ostatných, ktorí nevedia o tomto neporovnateľnom dobrodení alebo ho neuznávajú, blahorečím ti, vďaka a chválu vzdávam so všetkými mučeníkmi katolíckej Cirkvi, so všetkými vyznavačmi a apoštolmi, ktorí bojovali a vífazili v tieni tvojho kríža, poslušní veľkňazovi rímskemu.

A zvlášte teba, sv. Terezia od Ježiška, ktorá si tak veľmi milovala Cirkev a pápeža, teba, ktorá si sa ponúkla za obeť lásky pre povýšenie našej sv. matky Cirkvi a ktorej apoštolské poslanie bolo potvrdené zástupcom Ježiša Krista, prosím: prived' mu späť poblúdených, lebo je ich otcom a pastierom, »viditeľný Kristus na zemi«.

Sv. malá Terezia, urýchli vífazstvo Cirkvi Božej a sošli dážď svojich ruží na sv. Otca . . .

(Zdravas Kráľovna za sv. Otca. Sľúb, že sa budeš vždy za neho modliť, jeho milovať a synovsky poslúchať, lebo srdce pápežovo je srdcom Kristovým. Čítaj pomaly a pozorne, akoby tieto slová vychádzaly z úst samého Ježiša!)

Ježiš upenlivo prosiaci: — Duša milovaná, nie je to len Pilát a vysoká rada, ktorí ma ukrižovali . . . Je to svet, tak hriešny ako oni, často i viac . . . Preto som povedal: »Neprosím za svet!« Ach, áno, Ja ho zatracujem!

O, keby si vedela, ako trpím, keď vidím nesčíselné množstvo svojich detí, ktoré som

zahrnoval dobrodeniami, a ktoré sa teraz zosvetáčtily.

Hovorím ti: strašnejšie ako urážky bezbožných, cítim v Srdci svojom krvavú pohanu tých, ktorých som tak veľmi miloval, ktorí ma teraz olupujú o svoje srdce, lebo ho delia a uatvárajú smluvy s hriešnym svetom...

Bozkvaj, adorujúca duša, s pohnutím a veľkou skrúšenosťou, päť rán na svojom kríži a hovor: »Smilovanie, Srdce Ježišovo, smilovanie!... Milujem ťa, Spasiteľa a Kráľa, miesto týchto nevďačníkov a na smier prisahám vernosť tvojmu zákonu...

Príď, kráľovstvo tvoje!

Ježiš upenlivo prosíaci: — Duša usmierujúca, počuj môj nárek a dovoľ mi sveriť tebe svoju smrteľnú úzkosť... Musím uľahčiť svojmu Srdcu tým, že ho otvorím srdcu tvojmu...

Vidiš v diaľke vír rozpustilcov...? Počuješ ich smiech a spev pomýlenej veselosti...? Je to hostina Baltazárova, šialené opojenie jednej hodiny zaslepenosti, ktoré predchádza často bezprostredne pred nešťastnou večnosťou... O, plač aspoň ty so mnou nad ich bláznovstvom a usmieruj ma!

Bozkávaj, duša milujúca, s pohnutím a s veľkou skrúšenosťou päť rán na svojom kríži a hovor: Smilovanie, Srdce Ježišovo, smilovanie! Milujem ťa, Spasiteľa a Kráľa, miesto tých-

to nevďačníkov a na smierenie prisahám vernosť
tvojmu zákonu . . .

Príď kráľovstvo tvoje!

Ježiš úpenlivo prosiaci: — Pohliadni na zá-
stup ľudí tohoto sveta, ktorí o sebe hovoria, že
sú kresťania, ba že sú mojimi priateľmi, a pri
tom horúčkovite vyhľadávajú hriešne zábavy.
Znesvätili svoje smysly tí, ktorých telá boli po-
svätené krstom a Eucharistiou. Pozri, s akou
ukrutnosťou otvárajú znova moje rany. Aspoň
ty, duša zadosťčiniaca, plač so mnou nad ich
bláznovstvom a usmieruj ma!

Bozkávaj, duša adorujúca, s pohnutím a s
veľkou skrúšenosťou päť rán na svojom kríži
a hovor: Smilovanie, Srdce Ježišovo, smilova-
nie! Milujem ťa, Spasiteľu a Kráľu, miesto tých-
to nevďačníkov a na smierenie prisahám ver-
nosť tvojmu zákonu.

Príď kráľovstvo tvoje!

Ježiš úpenlivo prosiaci: — Pohliadni, ale
zďaleka, aby si sa nepoškvrnila, na divadlá a
moderné siene . . .

Pohanský Rím ma už naplnil trpkosťou, ale
títo a tieto, ktorých vidíš platiť za tieto divadlá
a vyhovárať sa, že je to nútnosť doby, ktorí azda
často pristupovali k sv. prijímaniu, — títo pa-
tria medzi mojich . . .! Aké odsúdenia hodné
scény, kde hriech nečistoty, stavaný na obdiv
s prepychom a rafinovanosťou, bičuje moju tvár

a rozdiara moje Srdce. — Aspoň ty plač so mnou nad ich bláznovstvom a usmieruj ma!

Bozkávaj, duša adorujúca, s pohnutím a s veľkou skrúsenosťou päť rán na svojom kríži a hovor: Smilovanie, Srdce Ježišovo, smilovanie! Milujem ťa, Spasiteľa a Kráľa, miesto týchto nevďačníkov a na smierenie prisahám vernosť tvojmu zákonu . . .

Príď kráľovstvo tvoje!

Ježiš, upenlivo prosiaci: - Bolesť moja je dovršená. Pohliadni na pokrstené ženy, ktoré moja Nepoškvrnená Matka vytrhla z priepasti otroctva a bahna, ktoré prijala za svoje, aby ich urobila krásnymi, čistými a kresťansky ctnosťnými . . . Zabudly a pošliapaly zákony čistoty a všetku jemnosť ženskú; zohyzdily a pošpinily krásu svojho pohlavia . . . Zavri oči, duša adorujúca, aby si ich nevidela, tieto rozsieračky hriechu na uliciach, ba i v chrámoch; rozsieračky pohoršenia necudnou a hanebnou módou, ktorá ma bičuje až do krvi . . .

Pohanská Venuša vífazi a ja som hanobený a urážený, lebo »kresťanky« daly prednosť ničotnosti a márnivosti pred mojou osobou a mojim zákonom . . .

Maj sľutovanie so mnou, lebo v divadle práve tak ako na uliciach a v kúpalištiach tečie moja krv pod údermi oných »kresťaniek« s jemnými rukami, usmiateych, zatiaľ čo ich necudnosť bičuje moje telo až do krvi . . .

Ty, duša potešujúca, odvráť odo mňa tento kalich, ktorý je horkejší ako smrť; aspoň ty plač so mnou nad ich bláznovstvom a usmieruj ma!

Som smutný, smutný až na smrť, a táto muka je väčšia ako muky môjho utrpenia.

Bozkávaj, duša adorujúca, s pohnutím a s veľkou skrúšenosťou päť rán na svojom kríži a hovor: Smilovanie, Srdce Ježišovo, smilovanie! Milujem ťa, Spasiteľa a Kráľa, miesto týchto nevďačníkov a na smier prisahám vernosť tvojmu zákonu.

Príď kráľovstvo tvoje!

Úbohý Ježišu, bičovaný a popľuvaný bez milosrdenstva navoňanou a elegantnou neviazanosťou a novodobým pohanstvom, pričinením moderných kresťanov a kresťaniek. Pribývá mládeže, až k smrti zomdlenej . . . A žena pokrstená síce a »pobožná«, ale vôbec nie kresťanská, chradne a vädne za zvuku valčíku, ktorý je pre jej dušu hlasom umieračka.

Beda! Rodina, teplý a požehnaný domov, ktorý mala založiť, hrozí zmiznúť. Úbohý Ježiš zostavil Nazaret, povýšil a zušľachtil ženu v Panne Marii, vylial svoju krv, aby nás zjemnil, učinil kresťanmi. Úbohý Ježiš, tí, ktorých zahrnul dobrodením, tisíckrát nevďační a zosvetáčení, ničia celé jeho dielo, napájajú ho žľchou a octom. A jednako jeho Srdce má strpenie a ešte nás očakáva.

Duša adorujúca: - Môj Bože a moje všetko! Ježišu, život môjho života, môj Bože, Spasiteľa a Kráľu, bozkávam s láskou a bolesťou biče tvojích katov na smier za bičovanie, ktoré ti dávajú podstúpiť nečistí a namyslenci našej doby. Milujem ťa nesmierne, lebo si Ježiš!

Bozkávam s láskou a bolesťou klince, ktoré prerazily tvoje nohy a ruky a roztrhaly tvoje sväté telo, na smier za toľko pohoršenia plateného a vyhľadávaného i od katolíkov, katolíkov bez lásky, svedených odbojným svetom, strhnutých smyselnosťou. — Milujem ťa, nesmierne, lebo si Ježiš!

Bozkávam s láskou a s bolesťou kríž, tvoj krvavý trón, s ktorého si videl v smrteľnom zápase, čo sa deje v našich dňoch pod rúškou civilizácie a pokroku, ktorý je iba ponížením a zhanobením ženy domýšľavej a rozpustilej a vzdorom muža pýšneho. S tohoto kríža budeš raz súdiť a zatracovať týchto svetákov a vykonáš nad nimi prísnu spravodlivosť, lebo neprijímajú tvoj milosrdný zákon. Sľutovanie, Zákonodarca a Kráľu, odpustenie, božský Spasiteľa!

(Päťkrát srdečne: Milujem ťa nesmierne, lebo si Ježiš.)

Rozjímanie. - Vykonaj krátke spytovanie svedomia. Nepovolila si niekedy prehnaným, nemiernym a nebezpečným požiadavkom sveta? Čo sa týká zábav, divadla, čítania a tancov, módy a kúpania . . . nič ti svedomie nevytýká? Mysli na to pred rozsudkom sudcu, ktorý ti po-

núka smilovanie a odpustenie, ale pod podmienkou, že povstaneš zo svojich ťažkých pokleskov. Ináč jedného dňa, keď už bude neskoro, musíš sa podrobiť jeho neúprosnej spravедlivosti. — Keď on zavrhuje svet a jeho zásady a keď ho svet ukrižoval, kresťania dľa srdca a ducha nemôžu a nesmejú milovať tento svet pýchy, namyselnosti a chlipnosti, popierania evanjelia a kresťanského zákona. Vzbud' ľútosť ako v hodine smrti.

A v duchu polož teraz hlavu, ako sv. Ján, miláčik Pána, na Srdce Ježišovo, aby si načúvala s láskou jeho posledné dôverné ponosy, a tiež jeho túžbu po láske.

Ježiš upenlivo prosiaci: - Duša zadosťčinia-
ca, твоjim povolaním je láska! Miluj mňa z ce-
lého srdca svojho, z celej duše svojej, z celej
mysli svojej, miluj ma zo všetkej sily svojej, lebo
som ťa stvoril, aby si ma milovala, aby si žila
láskou v čase i na večnosti.

Žízňim! — Mám palčivý smäd po láske svo-
jich a moji mi odmietli dať svoje srdcia. Milujú
všetko vznešené, rodinu, priateľov, dobrodin-
cov, vlast', — ale v tomto rozdelení lásky za-
budli na mňa, Boha lásky.

Čo mám ešte urobiť, aby som ich získal a
pritiahol k svojmu Srdcu, ktoré sa vyčerpalo,
dávajúc im seba samého. Boh, ktorý sa dáva,
môže sa dať viac v samom nebi? A čo dostáva
za to? — Chlad, ľahostajnosť, zabudnutie, a čas-
to i nevďak a zradu.

Žíznil! — Žíznil! Mám smäd po láske svojich!

Keby som po tom všetkom, čo som ti sveril, duša tešiteľka, o zločinoch svetáckých kresťanov, ktorý obnovujú moje utrpenie, kebych po bičoch pohoršenia, urážkach divadiel, kebych po tejto márnivosti, nečistote a pýche, ktoré každodenne obnovujú moju krížovú cestu, — našiel aspoň súcit a zadosťučinenie v mnohých srdciach, ako je tvoje. — Žiaľbohu, nebýva to často. Oddaných srdc, úplne sa mi venujúcich a uisťujúcich o svojej oddanosti, nachádzam veľmi málo. Vo väčšine duší je chlad a nedostatok lásky, čo ma zraňuje. Nenáležia mi úprimne. **N e m i l u j ú m a !**

Zmierni moje utrpenie, vkladajúc svoje rty a svoje srdce do rany boku môjho a povedz mi aspoň ty, že ma miluješ.

(Pobozkaj ranu sv. boku na kríži, ktorý držíš, bozkom, ktorým sa celá tvoja duša dáva svojmu Spasiteľovi a hovor päťkrát: Milujem Lásku, ktorá nie je milovaná. Rozpál a stravuj moje srdce, o Ježišu!)

Ježiš, upenlivo prosíaci: - Ďakujem ti, ty uľahčuješ môjmu Srdcu a mierniš môj smäd. Ďakujem Ti!

Hovoriac s bolesťou k sv. Margite-Marii žiadal som ju o lásku eucharistickú, ako poctu lásky smiernej. A od tej doby sbor duší vyvolených dobre pochopil dar môjho Srdca v najsvätejšej Sviatosti. Ale tento sbor je ešte veľmi malý. Ako málo duší, i mne zasvätených, ktoré, keď po-

rozumely zázračnému daru sv. omše a plnosť mojej lásky vo sv. prijímaní, chápe, že samy zmenšujú tieto nevysloviteľné divy nedostatkom pravej lásky!

Lebo byť na sv. omši bez veľkej lásky je vedome neuznávať lásku, ktorá vám dáva každodenný zázrak sv. omše. A prijímať bez pravej lásky je premrhať eucharistickú hostinu bez tohto posvätného a páľčivého hladu, ktorý ju činí pôsobivou pre vás a plodnou pre duše.

Ako moja láska vynašla a uskutočnila zázrak oltára, tak láska kresťana dodáva tomuto tajomstvu silu pretvárať duše a vyžiarovať milosť, k jeho vlastnému spaseniu a k mojej oslave.

Rozumieš teraz v tejto hodinke dôvernosti veciam božským, ktoré iní nechápu, lebo nemilujú. Ako ináč si vysvetlíš opustenosť a samotu mojich svätostánkov? Všade sa najde množstvo ľudí, i tam, kde je platený a predávaný hriech. A ja som osamotený a opustený vo Sviatosti lásky, nedostatkom lásky.

Mám mnoho slávnostných priateľov, ale ich chovanie je samá formalita a povrchnosť, ich srdcia sú ďaleko odo mňa.

Priatelia, ktorých som hľadal, ale ktorý neľadali mňa. Priatelia, ktorým som sa dal, ale ktorí sa nedali mne. Priatelia, veľmi často oddaní priateľom svojim, ale nie mne, svojmu Spasiteľovi a Kráľovi. Priatelia, ktorí sú neopatrní pri sverovaní sa a so slepou dôverou sa oddávajú tvorom, a pre mňa majú len strach a nedôve-

ru. Priatelia, ktorí nešetrie seba, áno zabúdajú na seba pre jedného tvora, ľudsky úplne ušľachtile, ale ktorí nemajú nikdy odvahy, ani príležitosti, aby sa oddali mojej službe. Božia sa, aby nepreháňali, keď ide o mňa. Priatelia bez horlivosti pre moju slávu. Sú priatelia, keď potrebujú mojich zázrakov, ale nie sú nimi, keď potrebujem ja ich čas a ich obeti. A čo povedať o neslýchanom poblúdení tých priateľov, tých moderne zbožných, ktorí sa približujú síce k oltáru, ale ich neskromné, ba až odporné chovanie, zjavná márnivosť, duch rozpustilý a svetský, — prehlbujú ohromnú priepasť medzi nimi a mnou!

Pohodlná zbožnosť a smiešanina strachu a starého zvyku nechýbajú; ale táto svetská zbožnosť, táto zbožnosť povrchná a zo zvyku, to vonkajšie konanie pobožností, tieto svetáckemu životu prispôsobené formulky v spojení s tak mnohými tajnými hriechami, mne známymi, nie sú pobožnosťou, ani láskou, akú čakám a žiadam. A preto ich zavrhujem.

Túžim po milujúcich srdciach a nie po márných sľuboch, spevoch alebo kvetinách. Prahnem po dôvernej láske, po láske horlivej. Prahnem po obeti. Prahnem po pravých priateľoch, a nie po smiešanine neba a blata, po deviatnikoch a svetáckosti, to ma uráža!

Duša tešiteľka, daj mi piť. Mám smäd. Uhas smäd svojho Spasiteľa, ktorý sostúpil s neba a chce piť plnými dúškami lásku svojho tvora.

Ach, ale jeho srdce je často len vyschnutá studňa. Aspoň ty mi povedz, že ma opravdu miluješ, celou svojou bytosťou. — Žízňim!

(Pomaly — a hovoriť od srdca.)

Duša adorujúca: - Keď na Kalvárii tento srdcom otriasajúci výkrik dostal za odpoveď len žľč a ocot pre tvoje božské rty — u mňa, umierajúci Kráľu, budeš mať med a nektar, ktorý moje úbohé srdce ti môže ponúknuť. Počúvaj ma, Ježišu!

Láska nekonečná, ktorá nie si milovaná, milujem ťa a chcem, aby si bola milovaná, všetko robiť na smier za všetkých tých, ktorí neuznávajú div tvojej lásky, tvoje vtelenie. Ježiš-Dieťa, Ježiš-Mladík, Ježiš-Robotník — vrúcne ťa milujem a klaniam sa ti celým srdcom, ale objím ho, toto srdce moje, plameňami svojej milosrdnej lásky. Ach, chcem ťa milovať, ako si nikdy nebol milovaný. Len, daj mi svoje Srdce a svoju Lásku, lebo aj ja žízňim — prahnem po tebe. Žízňim!

Láska nekonečná, ktorá nie si milovaná, milujem ťa a chcem, aby si bola milovaná, všetko robiť na smier za všetkých tých, ktorí neuznávajú nesmiernosť tvojej lásky, tvojho vykupiteľského diela na kríži. Ježišu ukrižovaný, Ježišu umierajúci, Ježišu v hrobe pochovaný — vrúcne ťa milujem a klaniam sa ti celým srdcom, ale objím ho, toto srdca moja, plameňami svojej milosrdnej lásky. Ach, chcem ťa milovať, ako si nikdy nebol milovaný. Len daj mi svoje Srdce a

svoju Lásku, lebo aj ja žíznim — prahnem po tebe. — Žíznim!

Láska nekonečná, ktorá nie si milovaná, milujem ťa a chcem, aby si bola milovaná, všetko robiť na smierenie za všetkých tých, ktorí neuznávajú vo svojom živote šialenstvo lásky tvojej, nepochopiteľný dar najsvätejšej Sviatosti oltárnej. Ježišu-Kňaz, Ježišu-Hostia, Ježišu-Eucharistat, vrúcne ťa milujem a klaniam sa ti celým srdcom, ale objím ho, toto srdce moje, plameňami svojej milosrdnej lásky. Ach, chcem ťa milovať, ako si nikdy nebol milovaný. Len daj mi svoje Srdce a svoju Lásku, lebo aj ja žíznim — prahnem po tebe. — Žíznim!

Kiež by som ťa milovala, Ježišu, Láska, ktorá nie si milovaná, vo svojom živote osobnom a dôvernóm; učiň ma vernou svojej milosti, posväť ma láskou!

Bárs by som ťa milovala, Ježišu, Láska, ktorá nie si milovaná, vo svojom živote rodinnom, plnením denných povinností a prijímaním krížov, ktoré mi pošle Božia Prozreteľnosť. — Posväť ma láskou!

Bárs by som ťa milovala, Ježišu, Láska, ktorá nie si milovaná, v dušiach okolo mňa, v dušiach poblúdených a hriešnych — apoštolátom za tvoju česť. — Aby moja činnosť bola užitočná, posväť ma láskou!

Bárs by som ťa milovala, Ježišu, Láska, ktorá nie si milovaná, v nevýslovnom dare, ktorým je srdce Panny Marie. Kiež v jej škole stanem sa

jednoduchou, pokornou a čistou. Kiež ňou vedená posväťím sa láskou!

Ach, ako by som si želala, Srdce Ježišovo, aby môj život bol chválospevom tvojej neuznanej lásky, verejným odprosením tvojej urazenej lásky a obetným beránkom tvojej znesvätenej lásky!

Ale ty, ktorý čítaš v hĺbinách srdca, ty, ktorý poznáš naše veľké želania, ktorý skúmaš naše svedomie a ktorý všetko vieš, — ty vieš, nehľadiac k mojej veľkej biede, aj to, že chcem žiť a umrieť hovoriac a dokazujúc ti, že ťa milujem nad všetky poklady neba i zeme.

Odprosujúca modlitba k Pánu Ježišovi od Jeho Svätosti pápeža Pía XI.

Najsladší Ježišu, ktorý za lásku k ľuďom skusuješ toľkú nevšímavosť, ľahostajnosť, opovrhovanie a nevďačnosť, hľa my, pred oltárom Tvojím pokorne sklonení, usilujeme sa so zvláštnou zbožnosťou Ťa odprosiť za túto hriešnu nevšímavosť a krivdy, ktorými ľudia Tvoje Božské Srdce urážajú.

Rozpomíname sa však, že aj my sme neboli kedysi bez hriechu, ale pohnutí najväčšou bolesťou, ľutujeme to a prosíme Ťa v prvom rade o Tvoje milosrdenstvo voči nám, ktorí sme odhodlaní dobrovoľným odprosením Ti zadosťučiniť za urážky, ktorými sme Ťa obrazili nielen my, ale aj tí, čo ďaleko zablúdiac s cesty spásenia, buď sa protivia pre svoju zatvrdlosť v nevere ako pastiera a vodcu Ťa nasledovať, alebo pošliapuc krstné sľuby, shodili so seba sladké jarmo Tvojich príkazov.

Keď sa teda usilujeme odprosiť Ťa za všetky tie oplakania hodné krivdy a urážky, pred seba si berieme odprosiť Ťa menovite za tieto previnenia: za výstredný a nemravný spôsob života a šatenia, za zhubné osídla, nastrojené ne-

vinným dušiam, za znesväcovanie sviatkov, za ohavné rúhania Tebe a Tvojím svätým, ako aj za tupenie Tvojho námestníka a kňazského stavu, za nevšímavosť a strašné svätokrádeže, páchané voči Sviatosti Tvojej božskej lásky, napokon Ťa odprosujeme za verejné útoky národov, namierené proti sv. Cirkvi, od Teba ustanovenej, proti jej právam a učiteľskému úradu.

Bárs by sme mohli vlastnou krvou smyť tieto neprávosti! Aby sme Ťa odprosili a zadosťučinili Tvojej obrazenej božskej cti, venujeme Ti tú obetu, ktorú si kedysi svojmu Otcovi na kríži obetoval a ktorú každodenne na oltároch obnovuješ. Venujeme Ti túto obetu spolu s Tvojou panenskou Matkou a všetkými svätými a vo spojení s odprosením všetkých pobožných veriacich. Súčasne Ti úprimne sľubujeme, že Ti za svoje minulé hriechy a za hriechy sveta, ako aj za nevšímavosť toľkej Tvojej lásky dáme takú náhradu, že sa pousilujeme s pomocou Tvojej milosti silne veriť, čisto a mravne žiť, zákon Evanjelia, nadovšetko zákon lásky dľa možnosti dokonale zachovávať a zo všetkých síl sa pričiniť prekaziť všetky útoky na Teba namierené a získať čím viacerých, aby Ťa nasledovali. Príjmi, prosíme Ťa, najláskavejší Ježišu, na prímluvu preblahoslavenej Panny Marie, Smieriteľky, toto dobrovoľné odprosenie a dopraj, aby sme verní ostali v Tvojej službe až do smrti. Daj nám tú veľkú milosť vytrvať až do konca, aby sme sa napokon dostali do tej vlasti,

kde s Otcom a s Duchom Svätým žiješ a kráľuješ, Boh na veky vekov. Amen.

Vezmi, duša milujúca, svoj kríž a prv než ukončíš svoju adoráciu, pobožkaj päť sv. rán, hovoriac s celou vrúcnosťou svojej duše túto modlitbu:

»Milujem ťa, Ježišu, lebo si Ježiš, - príd kráľovstvo tvoje!«

Pobožkaj sv. bok Ježišov na úmysly sv. Otca a hovor:

»Milujem ťa, Ježišu, lebo si Ježiš, - príd kráľovstvo tvoje!«

Pobožkaj pravú ruku božského Ukrižovaného na úmysly biskupov, za kňazov a bohoslovcov, a hovor:

»Milujem ťa, Ježišu, lebo si Ježiš, - príd kráľovstvo tvoje!«

Pobožkaj ľavú ruku božského Ukrižovaného na úmysly osobné a úmysly svojej rodiny a hovor:

»Milujem ťa, Ježišu, lebo si Ježiš, - príd kráľovstvo tvoje!«

Pobožkaj pravú nohu božského Ukrižovaného na úmysel apoštolátu, aby bolo urýchléné kráľovstvo Srdca Ježišovho a postarané o jeho slávu, a hovor:

»Milujem ťa, Ježišu, lebo si Ježiš, - príd kráľovstvo tvoje!«

Pobožkaj ľavú nohu božského Ukrižovaného, prosiac ha za obrátenie zblúdilých a hriešnikov, a hovor:

»Milujem ťa, Ježišu, lebo si Ježiš, - príd kráľovstvo tvoje!«

Osoba adorujúca: - A ako »s Bohom« pre tento večer, Kráľu lásky, Srdce môjho Boha a Boh môjho srdca, prenikám s dôverou ranu, ktorú moje hriechy otvorily, vstupujem do požehnanej archy božskej lásky, ktorou je tvoje Srdce; zostávam tam, hovoriac ti neustále, že Ťa milujem a chcem, aby si bol milovaný; túžim po tvojom kráľovstve lásky, pripravujúc sa takto, aby som smela večne prespevovať o tvojom nekonečnom milosrdenstve.

Zasvätenie ľudstva najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu.

Najsladší Ježišu, Vykupiteľu pokolenia ľudského, pohliadni na nás pred Tvojím oltárom v najhlbšej pokore klačiacich. Tvoji sme, Tvojimi byť chceme; aby sme však pevnejšie s Tebou boli spojení, hľa, dnes každý z nás dobrovoľne sa zasväcuje Tvojmu najsvätejšiemu Srdcu. Teba síce mnohí nikdy nepoznali; Teba, pohŕdajúc Tvojimi príkazaniami, mnohí zavrhlí. Smiluj sa nad obojimi, najdobrotivejší Ježišu; mocne priviň všetkých k svojmu svätému Srdcu. Kraľuj, Pane, nielen veriacim, ktorí sa od Teba nikdy neodlúčili, ale i synom mánotratným, ktorí Ťa opustili; učiň, aby sa do domu otcovského čím skorej navrátili, aby hladom nezahynuli. Kraľuj tým, ktorých blud oklamal alebo rozkol odlúčil, priveď ich do prístavu pravdy a k jednote viery, aby bol skoro jeden ovčie-
nec a jeden pastier. Kraľuj všetkým tým, ktorí v tmách pohanstva alebo islamu zoŕtvávajú a ráč ich priviesť do svetla a kráľovstva svojho. Shliadni tiež milosrdnými očami na synov toho národa, ktorý tak dlho bol tvojím vyvoleným národom; a Krv, ktorú kedysi na sebe svolávali,

nech sa aj im stane zdrojom spásy a života. Daj,
o Pane, Cirkvi svojej istú a bezpečnú slobodu;
daj všetkým národom pokoj a poriadok; učiň,
aby sa so všetkých končín zeme ozýval jeden
hlas: Buď chvála Božskému Srdcu, skrze ktoré
nám prišla spása, Jemu česť a sláva na veky.
Amen.

Hovorte päťkrát na úmysly sv. Otca, pápeža:

Najsvätejšie Srdce Ježišovo, príď kráľovstvo
tvoje!
